

BORÓKAI GÁBOR | borokai.gabor@hetivalasz.hu

Kurzuslovagozók

„Miközben csodálatos tehetségű emberek, igen, jobboldaliak is, csak áhítoznak ilyen elismerés után, addig ennek a kormánynak nem kellene mások, csak a kurzuslovagjaik” – írta a *Népszabadság* első oldalas jegyzetében a Kossuth- és Széchenyi-díjazottak kihirdetése után. Hogy szégyellje magát mind, aki március 15-e tiszteletére magas állami kitüntetést vett át az ország jelenlegi vezetőitől.

A balliberális orgánumban így vált kurzuslovaggá az ezredforduló legnagyobb költője, *Csoóri Sándor*, az Akadémia egykori elnöke, *Vizi E. Szilveszter* vagy épp a hazai jazz egyik legnagyobb élő legendája, *Vukán György*. (Hogy a többieket e helyütt terjedelmi okok miatt ne említsük!)

Nem a kritika jogát vonom kétségbe, hiszen szabad sajtójú országban minden médiumnak lehetősége, mi több, kötelessége megkövetelni a hatalomtól a kiválóság elismerését. És csak azt elfogadni. Nehogy a példaként felmutatottak orientációs káoszt okozzanak. Mint a kereskedelmi televíziók valóságshow-i.

A lap differenciálatlanságát, sugárzó gögjét azonban nem tudom feledni. Azt a felsőbbrendűségi tudatot, amely azoknak a balliberális véleményformálóknak a sajátja, akik a rendszerváltás óta helyzeti előnyökből fakadóan uralták a politikát, a gazdaságot, a médiát, a kultúrát és a tudományt. Akik azt hirdették, hogy itt csak egy elit létezik. Mégpedig az övék. Ezért aztán megkerülhetetlenek. Kormányok jöhetnek és mehetnek, csak a szakértelmüket, az intézményeiket és a kapcsolatrendszerüket nem nélkülözheti egyik

sem. Mert póru!l járnak. (*Gábor Iván* az akkor még liberális fellegvárának számító *Magyar Hírlapban* egyenesen azt üzenete az irányváltásra készülő Fidesznek, hogy oda fogják visszadobni, ahonnan kikaparták: a szemétkosárba.)

Tudjuk, mi történt azóta. A Fidesz-szel és a fenyegetőkkel egyaránt.

Az elmúlt húsz évből tizenkettőben a „szakértelem” kormányzott. Szoros szövetségben a hozzá ezer szálal kötődő gazdasági és értelmiségi klientúrával, véleményformáló elitel, amely hozzáértésénél csak a függetlenségével szeret jobban büszkélkedni. Etették velünk a szavatosságát mind jobban elvesztő pudingjukat. Hogy végül majd' belepusztultunk.

Most alig két év elteltével hiányolják a jólétet, és azt játsszák, hogy 2012 Magyarországon a Fidesszel és kurzuslovagjaival szemben kell szabadságharcot folytatniuk. Nekik, az európaiaknak. A függetleneknek. A minőségnek. Legyen szó bár a szocialista kormányok hajdani minisztereiről, kinevezettjeiről, kegyeltjeiről.

De rossz pályán van a Népszabadság. Ünnepet rontani, sértegetni akar. Csakhogy az igazi teljesítmény időtálló, megvédi a kitüntetettet, legyen bármilyen világlátású. A kurzuslovagozás hatása pedig eredményfüggő. Kurzusa válogatja, hogy támogatóinak röstelni kell-e magukat, vagy büszkék lehetnek a közös teljesítményre. (És most még ugyancsak útközben vagyunk.)

Az persze aligha kérdés, hogy a 2010-ig tartó, és terheivel máig ható ballib kurzus után a Népszabadságnak nem áll jól a kurzuslovagozás. ■

„Nagyon örülök, hogy olyanoktól vehettem át, akiktől át is veszem. [...] Volt olyan idő, amikor meg sem kaphattam volna, mert át sem vettem volna.”

(*Demjén Ferenc, Index, március 15.*)

„Balázs Péter Kossuth-díján sem gondolkodtak sokat: miközben csodálatos tehetségű emberek, igen, jobboldaliak is, csak áhítoznak ilyen elismerés után, addig ennek a kormánynak nem kellene mások, csak a kurzuslovagjaik – és ezzel nem szegény Balázs Pétert akarjuk bántani, esküszünk, Mekk mesterként remekelt.”

(*A szerk., Népszabadság, március 16.*)

„Attól a perctől kezdve, hogy Márta István a héten átvette magas állami kitüntetését, hitelét veszítette mindaz, amit eddig az Új Színház éléről való eltávolításával kapcsolatban mondott. Direktori pályázatvesztése után abszurd bohózatnak nevezte a történeteket. Kitüntetéséről sem mondhatunk mást.”

(*Csontos Tibor, mix.hu, március 17.*)

„Magyarország glóriáját és nimbuszát politikai értelemben a vassüggöny-bontó, reformkommunista Horn Gyula alapozta meg. Kulturális értelemben pedig a liberalizmus irodalmi vonulata: *Eörsi*, *Spiró*, *Nádas*, *Konrád*, *Esterházy*, *Kertész Imre*. Ennek gazdasági előnyeit szüreteltük le. A jobboldalnak itt nem osztottak sok lapot.”

(*Papp László Tamás, Hírszerző, március 18.*)

„Réthelyi Miklós nemzeti erőforrás miniszterhez és Szócs Géza kultúráért felelős államtitkárhoz nyolc írószervezet intézett ma nyílt levelet, melyben a József Attila-díjak odaítélésekor a szakmai szervezetek javaslatainak figyelmen kívül hagyása miatt tiltakozásuknak adnak hangot.”

(*www.litera.hu, március 19.*)